

Thời sự Công giáo Việt Nam
Chủ đề: Giu-đa
Tác giả: J.B. Nguyễn Hữu Vinh

Đức TGM Phao-lô Bùi Văn Đọc hành động vì điều gì?

Chọn được ngày, giờ đẹp với ba số bảy, sáng 7/7/2017 Đức TGM [Tổng giám mục] Sài Gòn Phao-lô Bùi Văn Đọc chủ sự lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng tòa nhà Báo Công Giáo Và Dân Tộc, tại 370 Cách Mạng Tháng Tám, phường 10, quận Ba, Tp HCM dịp Báo Công Giáo Và Dân Tộc kỷ niệm 42 năm.

Sự kiện này đã lập tức gây nên một làn sóng dữ dội phản ứng trên mạng xã hội. Vì sao vậy?

Đơn giản nhất, chẳng ai lạ điều này: Báo Công giáo và Dân tộc" - một tờ báo của "Ủy ban Đoàn kết Công giáo Việt Nam" - một tổ chức nhà nước cộng sản vô thần đã dựng lên để thay thế một giáo hội Tông truyền, Thánh thiện, Hiệp nhất ra khỏi Tòa thánh Vatican nhằm tạo ra một Giáo hội nhà nước kiểu Trung Cộng hiện nay. Chính vì thế mà tờ báo này đã không được bất cứ sự ủng hộ nào của giáo dân, chỉ sống nhờ vào tiền thuế của người dân được nhà nước cộng sản bơm vào nhằm nuôi sống lay lắt một cái thây ma đang chờ phân rã.

Như linh mục Phan Khắc Từ đã khẳng định: "Ủy Ban Đoàn kết Công giáo là: Của mặt trận, của Đảng". Nếu ai chưa rõ, xin hãy nghe bài phỏng vấn Linh mục Phan Khắc Từ, TBT [Tổng biên tập] Tờ Công giáo và Dân tộc tại đây: Ủy ban Đoàn kết Công giáo của ai?

Điều mà nhà cầm quyền cố tình lập lờ đánh lộn con đen để lừa bịp giáo dân, và một số linh mục đã cam tâm vào đó để hưởng thụ những đặc ân của cộng sản - thậm chí không ít người nghi ngờ có cơ sở rằng một số vị vì những "vướng mắc cá nhân" mà cộng sản nắm được góc chân Asin của mình, nên đã phải cam tâm làm tay sai ở đó. Nhiều giáo dân đã bị mắc lừa bởi sự cả tin rằng "Cha là Chúa, Đức cha là Đức Chúa" theo nếp nghĩ đạo làng đã gây nhiều tai hại nghiêm trọng.

Việc Đức TGM Phao-lô Bùi Văn Đọc hà hơi tiếp sức, tạo nhâm lẫn cho người dân về tờ báo này đã gây lên làn sóng dữ dội đó.

Nhiều người không hiểu vì sao một TGM lại không hiểu điều đơn giản rằng trách nhiệm của ngài là phải làm mọi cách để giáo dân phân biệt được đâu là chính, đâu là tà, đâu là ánh sáng và đâu là bóng tối cũng như đâu là ơn phúc đâu là tội lỗi. Việc ngài có trách nhiệm với Giáo hội của Chúa tại đất nước Việt Nam này, đồng nghĩa với việc ngài phải phân định cho người dân, nhất là giáo dân hiểu rõ cái gì của Chúa, cái gì của Seda mà không thể nhâm lẫn.

Trên cương vị người đứng đầu một TGP - người không thể im lặng như những người bình thường khác - bởi trách nhiệm đòi buộc ngài phải làm điều đó. Và nếu không thể làm điều đó do khả năng, do sự sợ hãi hoặc bất cứ lý do gì thì việc ngài vẫn chiếm giữ ngôi vị với trách nhiệm đó là việc làm thiếu trách nhiệm. Đức Giáo hoàng Benedicto vẫn còn từ chức khi không đủ khả năng chu toàn sứ mệnh vì sức khỏe là một tấm gương cho những trường hợp này.

Một TGM gây tranh cãi

Có lẽ trong lịch sử của Giáo hội Công giáo Việt Nam gần đây, Đức TGM Phao-lô Bùi Văn Đọc là nhân vật gây tranh cãi nhiều nhất bởi những việc làm của ngài. Cứ mỗi lần ngài giảng một bài giảng, ra một văn thư hoặc ký kết một văn bản, thậm chí là dâng một lễ cũng tạo nên một làn sóng bình luận, đánh giá và... phản đối.

Gần đây, ngay sau thảm họa môi trường Miền Trung, Đức cha Bùi Văn Đọc bản Thông báo về vấn đề này, chúng tôi có bài viết: "Nghĩ gì về Bản Thông báo của Đức cha Chủ tịch HĐGMVN Phao-lô Bùi Văn Đọc?" Chúng tôi đã nêu những câu hỏi khi đọc văn bản này người ta nghĩ rằng ngài đã nhân danh Hội đồng GMVN để làm việc cho ban Tuyên huấn Trung ương Đảng cộng sản.

Bản thông báo đã lập tức gây phản ứng dữ dội và kết quả là có một văn thư giải thích rằng ngài đã ký bản Thông báo kia do "vội vàng để đi Pháp" - một lý do rất hài hước. Bởi ngài là một TGM đi nước ngoài thường xuyên chứ đâu có phải trẻ con đâu mà vội vàng đến mức quên cả nhiệm vụ và ký lảng nhãng cho xong để đi Pháp vì quá háo hức?

Thế rồi với tư cách Chủ tịch HĐGMVN và một TGM, ngài im lặng cho đến nay, không hề biết đến số phận của những người là nạn nhân của Formosa đến đâu - Điều mà Chúa đòi hỏi ở ngài ít nhất với tư cách người tín hữu rằng phải "thương kẻ đói ăn, thương kẻ khát uống" mà ngài chỉ lo kêu gọi người dân "tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật."

Đến đây, chúng ta cũng nhớ đến câu nói của Tổng giám mục Desmond Tutu: “Trong trường hợp có bất công mà bạn không chọn phe nào thì thực chất bạn đã đứng về phe áp bức.”

Cũng trong bài viết đó, chúng tôi nhắc trước đó với tư cách Chủ tịch HĐGMVN Đức cha Phao-lô Bùi Văn Đọc đã ký kết văn bản "giữa Hội đồng Giám mục Việt Nam và Ủy ban An toàn giao thông Quốc gia". Trong đó, Chủ tịch HĐGMVN có nhiệm vụ khai triển: "Tuyên truyền, phổ biến chính sách của nhà nước... đến các chức sắc, tu sĩ và tín đồ cả nước" và "Trách nhiệm của HĐGMVN" là: Phổ biến đến các Giáo phận, tổ chức tập huấn, chỉ đạo xây dựng mô hình "Chức sắc, tu sĩ, tín đồ Công giáo tham gia đảm bảo an toàn giao thông?", rồi tổ chức một số chiến dịch tuyên truyền theo đề nghị của Ủy ban An toàn Giao thông Quốc gia."

Thậm chí, văn bản còn yêu cầu HĐGMVN có trách nhiệm "đưa nội dung an toàn giao thông vào các bài giảng Thánh lễ của các linh mục" và "Vận động các gia đình công giáo hiến đất, góp công, góp của để duy tu, bảo dưỡng, xây dựng đường giao thông mới...".

Cũng trong đó có điều khoản là Ủy ban ATGTQG sẽ chuyển kinh phí cho HĐGMVN. Nhưng đến nay số kinh phí đó được sử dụng như thế nào thì chưa thấy tư liệu nào nói đến. Liệu Đức Cha và các linh mục đã phải làm việc cho ban ATGTQG có được hưởng lương từ họ không?

Những điều khoản mà Đức cha Đọc đã ký kết buộc chúng tôi đặt ra câu hỏi chưa có lời giải đáp nên vẫn phải hỏi lại: Ký kết và có kinh phí, thì nếu Ủy Ban Dân số và kế hoạch hóa gia đình yêu cầu HĐGMVN ký kết tuyên truyền sinh đẻ có kế hoạch cho họ theo quan điểm nhà nước và mở các phòng nạo thai, thì HĐGM làm sao để thực hiện?

Trước đó nữa, người ta nhớ đến Đức Cha Bùi Văn Đọc ở nhiều sự kiện, nhưng có lẽ người ta nhớ nhất là câu nói của ngài trong bài giảng ngày 23/6/2009 tại Vương cung Thánh đường Phao-lô ngoại thành: "Nếu có ai không thích cộng sản, người ấy không nên yêu cầu chúng tôi khích bác họ. Chúa chỉ đòi hỏi chúng tôi 'can đảm nói sự thật khi cần', dù phải trả giá bằng mạng sống."

Thế nhưng, từ ngày đó đến nay, ít nhất đã là hơn 8 năm, người ta chưa thấy Đức cha thực hiện về thứ hai của câu nói này là "Nói sự thật khi cần", thậm chí nói khi rất an toàn mà chẳng cần trả bằng mạng sống?

Việc nhà thì nhất! Giao du với đám trộm cướp?

Đã nhiều lần giáo dân Sài Gòn nói câu này khi nhắc đến TGM của họ. Tôi thì tôi cho rằng nói câu đó quả là hơi "hỗn" với bề trên. Thế nhưng, nhiều khi ngẫm lại, không phải

ngẫu nhiên mà những giáo dân vốn kính trọng bề trên của mình lại nói câu nói có vẻ dân dã thế.

Nhiều người nói chắc là Đức TGM Bùi Văn Đọc rồi rã không có việc gì cũng như ít có lễ nên ngài đi làm lễ này cho đỡ buồn? Hoặc là ngài làm việc này để thể hiện tình yêu thương với cộng sản, để "truyền giáo" bằng cách rao giảng tin mừng cho "kẻ ngoại"?

Xin thưa là chúng tôi không nghĩ thế. Người ta có thể rao giảng, cảm hóa những kẻ ngoại, những người chưa biết Chúa. Nhưng những kẻ cố tình chối bỏ Thiên Chúa để kiếm mỗi lợi từ cộng sản thì không hẳn dễ dàng đến vậy.

**Còn ngài không có việc để làm ư?
Còn đó Dòng Mến Thánh Giá Thủ thiêm
đang chờ đợi ngài lên tiếng**

Bởi việc cộng sản âm mưu phá Dòng mến Thánh giá Thủ thiêm có cả trăm năm tuổi với một vị thế lớn lao nhiều chiều kích cả văn hóa, lịch sử cho đến lòng người và ngay cả luật pháp cộng sản. Thế nhưng các nữ tu chân yếu, tay mềm kia đang đối diện hàng ngày, hàng giờ với đám côn đồ, công an, chó, xe cộ và các loại áp lực.

Họ kêu cứu trong sự sợ hãi cả Tổng giám mục của họ.

Họ dè dặt nhận sự hiệp thông vì còn phải ghé mắt nhìn TGM của họ tiếp Bí thư Thành ủy đến đâu.

Họ đau đớn kêu lên tiếng kêu uất nghẹn giữa chừng khi TGM vẫn bỏ rơi họ mặc cho sự dữ, mặc cho đe dọa và mặc cho tất cả những trò thi thố bản thiêu của đám cộng sản mà hôm qua, hôm nay và ngày mai ngài vẫn miệt mài đón tiếp say sưa gọi là người “ngoại giáo mới”.

Tiếc rằng những cuộc đón tiếp của ngài đối với Đinh La Thăng, Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Thành ủy đã chứng minh một điều rất đáng buồn: Ngài đã giao du với đám trộm cướp và phá hoại. Những thông tin từ nội bộ đảng cộng sản đã cho biết Đinh La Thăng đã phạm những tội lỗi nghiêm trọng, làm mất mát và hủy hoại cả chục ngàn tỷ đồng tiền mồ hôi nước mắt của dân. Đến mức không thể chấp nhận được và đã bị chính đảng cộng sản kỷ luật. Hẳn nhiên là quan chức cộng sản mấy ai không có những vấn đề với đất nước và dân tộc. Nhưng đây là sự khẳng định từ chính đảng cộng sản không thể chối cãi.

Thế rồi, sau đó Nguyễn Thiện Nhân vào thay thế Đinh La Thăng, liệu có là một cơ hội để Đức TGM Phao-lô Bùi Văn Đọc thể hiện quyền lực và khả năng của mình trong việc cứu lấy Dòng mến Thánh giá Thủ Thiêm?

Bởi người ta biết rằng: Không ai có khả năng cứu Dòng mến Thánh Giá Thủ Thiêm cho bằng chính Đức TGM Phao-lô Bùi Văn Đọc. Ngoài chức trách là người đứng đầu một TGP có số giáo dân đông nhất nhì Việt Nam, ngài là người có mối quan hệ đặc biệt thân thiết với các cộng sản gộc như Đinh La Thăng, Nguyễn Thiện Nhân, Võ Văn Thương...

Vậy chẳng lẽ với những "mối quan hệ tốt đẹp" ấy với ngài mà đám cộng sản Sài Gòn không vuốt mặt nể mũi?

Còn hành động nào hèn hơn thế nữa không?

Vậy chẳng hóa ra cái "tình yêu dành cho người ngoại giáo mới" của ngài hóa ra vô ích sao? Và những cái cúi khom mình bắt tay một tên oắt con mang tội phá hoại đất nước của linh mục Tổng Đại diện TGP Sài Gòn chỉ có tác dụng đem lại tiếng cười nửa miệng trong lòng giáo dân?

Vậy thì là người khôn ngoan, Đức TGM Bùi Văn Đọc liệu có giật mình khi đọc đến câu Kinh Thánh "Người khôn tránh bạn xấu"? (Cn 1,8) và chúng ta lại buộc phải nhớ những câu Kinh Thánh sau: "Của thánh, đừng quăng cho chó; ngọc trai, chớ liệng cho heo, kéo chúng giày đạp dưới chân, rồi còn quay lại cắn xé anh em." (Mt 7, 6)

Tạm kết

Nói đến các chức sắc tôn giáo với những điều thắc mắc là điều ít khi tôi muốn, nhất là với các Đức Giám mục... trong điều kiện giáo dân hiện nay vẫn rất nhiều người quan niệm coi "cha là Chúa, đức cha là Đức Chúa" một cách máy móc nên vẫn cứ tư duy: Cha mà không tử tế thì tôi... bỏ đạo.

Quả là một mối nguy cho giáo hội khi vẫn lại là vấn đề "dân trí".

Nhưng cũng chỉ cách đây hai tuần thôi, trong bài đọc Chúa Nhật XII thường niên, năm A, ngày 25/6/2017, lời Chúa như sau: "Khi ấy, Chúa Giê-su phán cùng các Tông đồ rằng: 'Các con đừng sợ những người đó, vì không có gì che giấu mà không bị thổ lộ; và không có gì kín nhiệm mà không hề hay biết. Điều Thầy nói với các con trong bóng tối, hãy nói nơi ánh sáng; và điều các con nghe rỉ tai, hãy rao giảng trên mái nhà!'"

Và không thể lại im lặng.

Để tạm kết bài viết này, có lẽ chúng ta cùng ngẫm lại đoạn Kinh Thánh sau:

1. Hỡi con, nếu con đã bảo lãnh cho người khác, nếu con nhận bảo đảm cho một người lạ,
2. nếu con bị ràng buộc bởi những lời con hứa hẹn bị vướng mắc bởi những lời con cam kết...
3. Thì hỡi con, hãy làm thế này để gỡ mình ra vì con đã rơi vào tay người khác. Con phải đến, mau mắn lên, nài nẵng thúc giục người ấy
4. đừng ngủ, đừng nghỉ
5. Hãy rút lại lời hứa như linh dương thoát lưới, như chim thoát khỏi tay người bẫy chim.

(Trích Sách Châm ngôn, 6,1-5, Kinh Thánh, Tòa TGM Hà Nội xuất bản 1985, Hồng Y Giu-se Maria Trịnh Văn Căn chủ biên)

Có lẽ đó là lối thoát duy nhất đúng hiện nay, cho những người đã một thời mơ hồ về cộng sản.

Hà Nội, Ngày 9/7/2017
J.B. Nguyễn Hữu Vinh

Nguồn: Internet E-mail by ddcb chuyển

Đăng ngày Thứ Tư, July 12, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH